

[Christmas Møller.]

jeg ikke, de maa regne med en saadan venlig Hensyntagen fra Oppositionens Side som den, de Herrer stærkt nok ønskede i Gaar. Sagen er den, at hverken det ærede Medlem eller Ministeren har gjort sig Anstrengelse for at fremskaffe selv det mindste Materiale denne Sag vedrørende. De har stillet sig paa et eneste Standpunkt: hvis de ikke fik en Lov, som klart og tydeligt borttog fra Lovgivningsmagten al Magt paa det økonomiske Omraade, vilde de overhovedet ikke forhandle med Oppositionspartierne. Dette er det faktiske Forhold, og hvis de ikke forlader dette Standpunkt, kan Udgangen af denne Sag kun blive een.

Niels Frederiksen: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremfører, at han i Udvalget i Begyndelsen af dets Arbejde foreslog, at man skulde gaa langt haardere frem med Restriktionerne vedrørende Importen, og at der mod hans Forslag var et Flertal. Flertallet var imod den Fremgangsmaade ud fra den Betragtning, at vi gerne vilde tage saa lempeligt som muligt paa Handelsstanden og genere den saa lidt som muligt. Vi vidste, at hvis de Forholdsregler, der blev truffet, blev skarpt gennemført, vilde de genere den danske Handelsstand overordentlig stærkt, og vi var derfor mere hensynsfulde mod Handelsstanden end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og det viste sig senere, at man uden Skade kunde vise denne hensynsfuldhed.

Dernæst vil jeg for at undgaa enhver Misforstaaelse sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg har aldrig som Politiker været med til at svine nogen til, hverken Udenrigsministre eller mine politiske Modstandere, og jeg fandt ingen Anledning til at være Forsvarer for den daværende Udenrigsminister.

Naar det ærede Medlem advarer imod at overrose nogen, saa tror jeg heller ikke, jeg har gjort det paa nogen Maade. Jeg har ganske vist tilladt mig at sige om den højtærede Udenrigsminister, at jeg tror, han har mere Tillid i Befolkningen som Udenrigsminister end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men jeg kan ikke anse det for at være en Overrosning af den højtærede Udenrigsminister.

Holstein: Den højtærede Udenrigsministers Erklæringer til de Spørgsmaal, der var stillet til ham, var saa forblommede og undvigende, som jeg havde ventet

mig, men de var alligevel tilstrækkeligt orienterende og sigende til, at man kan forstaa, hvad Tendensen er i hans Tilrettelæggelse af den fremtidige Handelspolitik overfor Udlandet.

Med Hensyn til England hævder han, at for det første vil Forhandlingerne blive langvarige, og for det andet, at hvis der endelig kommer et Resultat ud af disse Forhandlinger, saa vil det i hvert Fald kun kunne blive en handelstraktatmæssig Ordning af midlertidig Karakter, og endvidere hævder han, at det bedste Grundlag at søge denne nye, som han paastaar, midlertidige Ordning med England opbygget paa er Bibeholdelse af det nuværende Importreguleringssystem, Kontingenteringssystem gennem Centralkontoret. Fra den højtærede Udenrigsminister kommer der aabenbart igen Ønskemaal eller Forslag om at komme til en varig handelstraktatmæssig Ordning baseret paa toldlovsmæssige Positioner og Sats fra dansk Side.

Overfor det øvrige Udland hævder den højtærede Udenrigsminister ligeledes, at det bedste Grundlag at gaa til nye handelstraktatmæssige Forhandlinger og nye Aftaler paa under de helt forandrede handelsøkonomiske Forhold ude i Verden ogsaa er Bibeholdelse af det nuværende Importreguleringssystem gennem Centralkontoret, det vil sige Bibeholdelse af de Mestbegunstigelsestraktater, vi har, og som Forholdene har gjort ganske forældede, supplerede med det Kontingenteringssystem, der nu er indført, og om hvilket den højtærede Udenrigsminister i sin Tid, for nogle Aar siden, klart og tydeligt har erklæret, at en Gennemførelse af dette System og Udvidelse af Anvendelsen af dette System gjorde Mestbegunstigelsestraktaterne illusoriske. Og det var ud fra den Opfattelse af Kontingenterings- og Reguleringssystemet, at han førte sin store succes- og resultatrige Kampagne for Mestbegunstigelsestraktaters Fortolkning i gammeldags Forstand nede i Genève.

Saa ved vi jo herefter, hvad vi har at holde os til. Dette er altsaa det Grundlag, hvorpaa eventuelle konservative og Venstrepolitikere skal gaa som overordentlige Gesandter til London og modtage Instrukser som Tjenestemænd af den højtærede Udenrigsminister. For her, hvor en Regering forhandler med en anden Regering om en handelstraktatlig Ordning, er det jo ikke som nede i den store Taleblomster-Forsamling i Genève, hvor man kan tillade Politikere af andre Partier i